Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26112
Copyright: Admont, Benediktinerstift

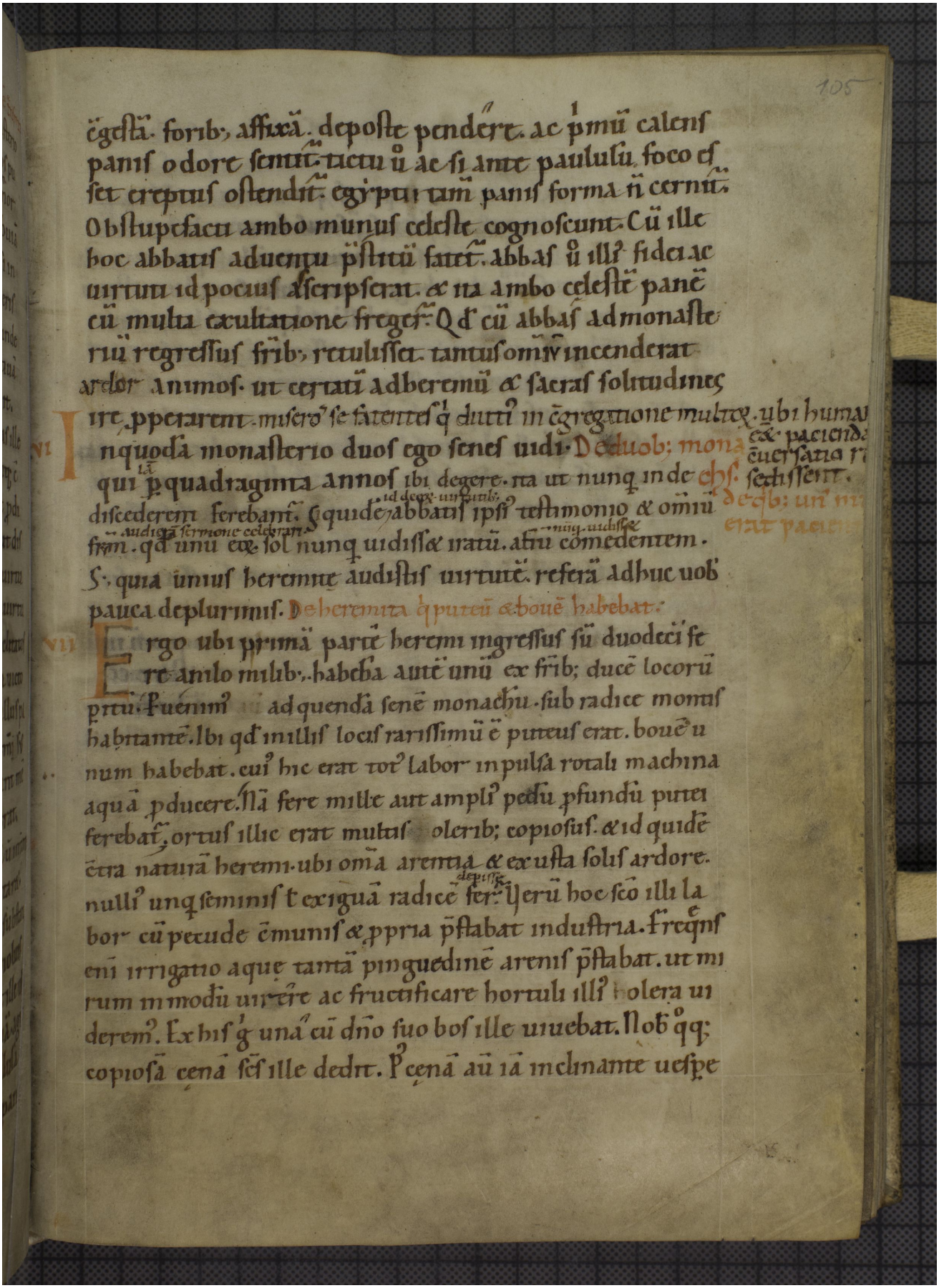

105

egestā. foribꝫ affixā. deposte pendēre. ac pmū calens
panis odore sentit. tactu ū ac si ante paululū foco ef
fet erepta ostendit. egr̄ pur tam̄ panis forma ñ cernit.
Obstupefacti ambo munus celeste cognoscunt. Cū ille
hoc abbatis aduentu pstitū fatet. abbas ū illi fidei ac
uirtutū id poculū ascripserat. ac ita ambo celestē panē
cū multa exultatione fregēr. Qd cū abbas ad monaste
riū regressus fribꝫ retulisset. tantus omīū incenderat
ardor animos. ut certatim aderemū ac sacras solitudines
ire ppetarent. misero se fatentes q diutū in egregatione multitū. ubi huma
nquodā monasterio duos ego senes uidi. De duob; mona ex pacienda
qui ꝑ quadraginta annos ibi degere. ita ut nunq inde chs. cuersatia ri
discederent ferebant. Siquidē abbatis ipsi testimonio ac omīū sectissent.
id decex. unpuriū. de eob: unū mi
fratū. qd unū ex. sol nunq uidisse ac iratū. atq; nunq. uidisse erat pacie
audita sermone celebrant.
comedentem.
S. quia uniusq heremite audistis uirtutē. referā adhuc uob
pauca de plurimis. De heremita q puteū ac bouē habebat.

Ergo ubi primā partē heremi ingressus sū duodeci se
re amilo milibꝫ. habeba autē unū ex fribꝫ ducē locorū
pritū. Fuē nim ad quendā senē monachū. sub radice montis
habitantē. Ibi qd in illis locis rarissimū ē puteus erat. bouē u
num habebat. cui hic erat tot labor in pulsā rotali machina
aquā ꝑducere. Nā fere mille aut ampli pedū ꝑfundū puteī
ferebat. ortus illic erat mutus olerib; copiosus. ac id quidē
ētra naturā heremi. ubi omīa arenosa ac exusta solis ardore.
nulli unq seminis t exiguā radicē fer. depisse Verū hoc sco illi la
bor cū pecude ēmunis ac ꝑpria ꝑstabat industria. Freqns
enī irrigatio aquē tantā pinguedinē arenis ꝑstabat. ut mi
rum in modū uirēre ac fructificare hortuli illi holera ui
derem. Ex his g una cū dno suo bos ille uiuebat. Nob qq;
copiosā cenā sēs ille dedit. P cenā aū iā inclinante uespe